

Tarifreformen — saadan hedde Tilhængerne af Beskyttelsen — gjorde store Fremskridt, og det gjorde de ogsaa ved det forrige Valg. Ved det sidste Valg gik de op til 273, Halvdelen af Tinget er 335, og de mangle altsaa endnu 60 Mandater for at være Flertal. Men efter den Fart, hvormed Bevægelsen er gaaet frem ved disse 2 Valg, er der neppe større Grund til at tvivle om, at den vil gaa yderligere frem, og at dens Sejr kun er et Tidsspørgsmaal. Den Virksomhed, der udfoldes i England, er ganske overordentlig stor, og den almindelige Opfattelse i Verden er utvivlsomt den, at man maa regne med Frihandelens Endeligt i England. Jeg ved ikke, om det interesserer — og det spiller maaske ikke nogen stor Rolle —, at en meget omtalt Mand som Maximilian Harden fornylig i en Biografi af den afdøde Holstein nævner 4 Ting, tror jeg, som ingen Statsmand maatte undgaa at se, og den første er den, at „i England vil den stormende Længsel efter at opnaa en Ordning, der sikrer Landets Eksport, maaske allerede den Dag i Morgen fejle Partimodsetningerne, der kun hvile paa Papiret, bort“. Naa, dette er kun en Mands Skøn.

Men jeg skal nævne et Par Fakta fra de to europæiske Lande, der have staaet England nærmest i Frihandel, nemlig Holland og Belgien. I Belgien er der for nogle Maaneder siden forelagt en Toldreform, der er absolut protektionistisk, og Finansministeren, der forelagde den, motiverede den fuldkommen klart, idet han sagde, at Belgien havde i sin Tid fulgt med i Toldnedsættelser, men havde den Gang gjort det paa den Maade, at for hver belgisk Nedsættelse havde Belgien traktatmæssig opnaaet noget tilsvarende fra andre Lande; men siden da have Forholdene forandret sig saaledes, at disse andre Lande alle sammen have sat Toldtarifferne op, og Belgiens Indrømmelser ere blevne staaende, uden at der er noget modsvarende dertil fra anden Side; og dette gik ikke an. Man kan ikke klare sig med at lægge Teorier i Stedet for haandgribelige Fakta paa Bordet, og derfor blev denne Toldreform forelagt af Finansministeren i Belgien. I Holland er der fremsat et Toldforslag, der ligeledes er protektionistisk, og som den nuværende Regering Heemskerk mener at have Flertal for at gennemføre. Det er først fremsat for nylig, og det vil nu vise sig, hvilken Skæbne det vil faa. Saaledes stiller det sig altsaa i Europa.

Men saa henviste den højtærede Minister til Amerika, til De forenede Stater og

Kanada. Vistnok er det saaledes, at i den vestlige Del af De forenede Stater og Kanada findes der en agrarisk Retning — det er væsentlig Landbrugsdistrikter —, og denne agrariske Retning er efter amerikanske Dimensioner frihandelsvenlig. Men det er ikke saaledes i De forenede Stater, at de, man kalder frihandelsvenlige, ville afskaffe Tolden. Jeg tror, det vil passe, naar jeg siger, at de holde paa 25 pCt. Toldbeskyttelse, medens de andre holde paa 35 eller 50 pCt. Det er saadant noget, de pleje at diskutere om. Men der bestaar en saadan Retning, og der bestaar een Ting til, som undskylder, at den højtærede Minister har faaet dette ganske urigtige Indtryk. Det er nemlig en engelsk Agitation, der søger at puste en Myg op til en Elefant, særlig for Kanadas Vedkommende, idet engelske Blade, som dertil ere indrettede, gøre gældende, at der er en stærk Frihandelsbevægelse i Kanada, og at der er en Kæde af Frihandelsorganer hele Landet over; men efter ædruelige Oplysninger er der af denne Kæde foreløbig kun eet Led. Ganske vist er der agiteret stærkt, og Virksomheden udgaar særlig fra Staden Winnipeg. Det er en By med 135,000 Indbyggere, altsaa dobbelt saa stor som Aarhus. Der blev der under megen Reklame indkaldt et stort Frihandelsmøde. Det fik det imponerende Besøg af 76 Personer, der ikke vare enige om Frihandelen. Dette er et Par Oplysninger vedrørende Frihandelsbevægelsen i Kanada.

Naar den højtærede Finansminister særlig nævner, at en bekendt Statsmand i Kanada, Premierministeren Laurier — han er egentlig Franskmand —, erkender Frihandelen for at være Idealet, saa er det ganske rigtigt, at naar Laurier, der er en gammel og ret lun Statsmand, kommer hen paa Steder, hvor han mener, at det er hensigtsmæssigt at sige noget saadant, siger han, at Frihandel er Idealet; men saa følger han til: men vi kunne af de og de Grunde ikke gaa dertil. Der er ikke Tvivl om, at naar Laurier kommer hen paa Steder, hvor han mener, at det er hensigtsmæssigt, siger han, at den evige Fred er Idealet, men tilføjer saa, at Kanada maa have en stærk Hær og en stærk Flaade. Det kan hændes saaledes, at han taler om Idealet, men han handler i en ganske anden Retning. Og det er vist ikke den højtærede Minister ubekendt, hvorledes denne Mands Rolle i hele Toldspørgsmaalet har været. Denne Mand er Chef for det kanadiske Venstreparti, det liberale Parti, som det hedder. I 1896 sad der i Kanada et konservativt Parti ved Roret, der havde indført den bestaaende Toldbe-